

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23

гр. Монтана, 31.01.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Бранкова

Членове: Диана Кузманова
Олег Софрониев

като разгледа докладваното от Милена Бранкова Въззивно частно наказателно дело № 20221600600199 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 341, ал.2 във вр. с чл. 249, ал. 3 от НПК.

С Определение на РС Монтана, постановено в разпоредително заседание на 28.06.2022 г. по НОХД № 476/22 г., е прекратено съдебното производство и делото е върнато на прокуратурата на основание чл. 248, ал.1, т. 3 от НПК поради допуснати на досъдебното производство отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, свързани с проведеното срещу него задочно досъдебно производство.

В срок срещу горното Определение е постъпил Протест от РАЙОННА ПРОКУРАТУРА МОНТАНА с оплакване за незаконосъобразност. Твърди се, че съдът сам е указал в разпореждането си за насрочване на делото, че същото може да се изгледа и в отсъствие на обвиняемия, а впоследствие е настоял за неговото лично участие по делото; че съдът не е положил необходимите усилия да издири и осигури лицето за съдебно заседание; че е допустимо провеждане на задочно производство, когато обвиненото лице само се е отказало от личната си защита в производството или е избягало от правосъдието, както и че подсъдимият е бил разпитван в качеството на свидетел по досъдебното производство и като бивш адвокат е бил запознат с бъдещите юридически последствия спрямо него по повод жалбата, за която е бил разпитван. Иска се отмяна на Определението и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдебното производство.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства в тяхната взаимна връзка и логическо единство и обсъди доводите в протеста във връзка с изискванията на закона, намира следното:

Протестът е допустим: направен е от оправомощен орган и в съответствие

с изискуемото от закона съдържание.

Разгледан по същество, Частният Протест е неоснователен.

След смяна на подсъдността от ВКС по реда на чл. 43 от НПК, пред РС Монтана е образувано НОХД № 476/22 г. по внесен обвинителен акт срещу лицето Е. В. от гр. *за престъпление по чл. 209, ал.1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. С Разпореждане от 01.06.2022 г. съдът е насрочил открито разпоредително заседание и е постановил изпращането на информацията до страните по реда на чл. 247в от НПК, като е разпоредил да се уведоми подсъдимия за възможността делото да се гледа в негово осъствие, ако са налице условията на закона за това. С горното е изпълнил задълженията си по закон. Освен това е изискал информация относно: евентуалното присъствие на лицето в затвор или следствен арест, данни за адресната му регистрация и е получил информация, че от м. 12.2019 г. е регистрирано излизане на лицето извън пределите на страната, без да е налице регистрирано обратно връщане. С горното съдът не е допуснал нарушение, нито противоречие във възгледите си по наказателното производство – така, както се твърди в частния протест. При положение, че законът не е спазен в досъдебното производство в частта относно надлежното уведомяване на лицето, че срещу него е повдигнато обвинение за престъпление по НК, дори и съдът да бе издирил подсъдимия, то този процесуален пропуск от досъдебната фаза не би могъл да бъде saniран. Съдът е прекратил съдебното производство, тъй като е приел, че не са били налице условията на чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК за задочно провеждане на досъдебното производство. Мотивирал се е с това, че то е проведено в отсъствие на обвиняемия, че срещу него не е повдигнато и предявявано обвинение, че за тези процесуални действия е присъствал само служебен защитник и че обвиняемия не е разбрал, че срещу него се води наказателно производство, което води съществено накърняване на правото му на защита. Изводите почиват изцяло на материалите по досъдебното производство, обосновани са и законосъобразни. Вярно е, че НПК допуска задочно производство, но при строго ограничителни условия и текстовете в тази насока не могат да бъдат тълкувани разширително както предлага прокуратурата в частния протест. Разпоредбите на чл. 269 от НПК дават възможност за провеждане на наказателно производство в отсъствието на обвиняем или подсъдим, но само тогава, когато е налице несъмнен отказ на това лице да се яви по делото и да се защитава сам или чрез защитник или е налице бягство от правосъдието. Решаващият съд правилно е приел, че в случая тези условия не са били налице. Проследявайки материалите по досъдебното производство се установява, че в рамките на полицейска проверка пред РПУ В. са снети „сведения“ от лицето Е. В., но същите са без процесуална стойност и не водят до извода, че срещу В. непременно ще се образува наказателно производство за измама, за да се предположи намерението му да се отклони. Резултата от тази преписка е единствено съставения протокол по чл. 65 от ЗМВР срещу В. – т.е. касае се до предупреждение да не се извършва престъпление, а не че е извършено такова. На регистрирания си адрес в гр. *лицето веднъж е било редовно призовано, намиран е и на оставения телефонен номер. Макар да има

данни, да е пребивавал в чужбина, на 16.03.2018 г. В. е бил разпитан в страната в качеството на свидетел. Впоследствие не е откриван, обявен е бил за общодържавно издирване, но като свидетел – за установяване на адрес. Резултат от това издирване няма и към настоящия момент. Привлечен е в качеството на обвиняем и са му предявени материалите по досъдебното производство чрез назначения му служебен защитник, без присъствието на лицето. Това означава, че В. в нито един момент не е имал качеството на обвиняем, за да възникне за него задължението да уведомява надлежния орган в случаите, когато се отклони от постоянното си местоживееене или местопребиваване. Фактът, че В. е бивш адвокат, че вече е осъждан за престъпления по чл. 209 от НК не води автоматично до извода на прокурора, че той е проявил недължимо процесуално поведение, напускайки адреса си, поради което не е бил намерен. Без В. да знае, че по въпросното дело е издирван за привличане в качеството на обвиняем, не би и могло да се приеме, че сам се е отказал от правото си да участва в производството или че цели да избегне правосъдието. Текстът на чл. 206 от НПК дава възможност за задочно производство при условията на чл. 269, ал. 3, т. 2 от НПК, но поставя две условия: когато това няма да попречи на разкриването на обективната истина и да е налице обвиняем. А обвиняем има, когато едно лице е придобило това качество по реда на НПК. В случая това второ условие не е налице.

Като е констатирал служебно този пропуск, провяваният съд правилно е прекратил съдебното производство на основание чл. 248, ал.1, т. 3 от НПК.

По изложените съображения, Окръжният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определението на Районен съд Монтана от разпоредително заседание на 28.06.2022 г. по НОХД № 476/22 г., с което е прекратено съдебното производство на основание чл. 248, ал.1, т. 3 от НПК и делото е върнато на прокуратурата поради отстраними съществени процесуални нарушения, накърняващи процесуалните права на подсъдимия.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____